

ала това не намалява славата му като поет, предвид грамадната му продуктивност в поетическото му творчество.

Вржхлицки е и знаменит прозаик. От голямо значение са и неговите литературно-исторически трудове, в които той дава преценка на много чуждостранни и чехски литературни произведения. Научната ценност на много от неговите трудове заставя специалистите да се вслушват с голямо уважение към неговите сжднения в тези области.

Юлий Зейер (1841—1901 г.) е един от выдающите членове на кръжока от Люмир. Той е най-големият индивидуалист между чехските писатели; отличава се с такава самобитност и своеобразност, че не може да се посочи подобен на него. Поетическата му душа, отразена в неговите произведения, мъчно се подава на оценка; стихотворенията му унасят четателя в сфери, недосегаеми за житейската дребнавост. Зейер е извънредно богат с поетически блянове, всякога е искрен в чувствата си, чист и ясен; великолепен идеалист, той е едновременно съвършен художник и подбира преимущественно страшни и фантастични теми.

Зейер е епически поет, ала сжджржанието на неговите произведения е обработено в меки лирически тонове; построението и развитието на действието се отличават с своя драматизъм; неговата фантазия лети в всички светове и времена. Той оживотворява средновековната фигура на Карл Велики и неговите паладини, духа му се носи из времената на древните германци, из Скандинавия, Испания и Франция, рови се в Ирландия и Литва и възсздава пред нашия поглед приказната красота на Изтока. Героите на Зейера са лишени от воинствени чувства; тях ги ръководи вярата, пжтеводна звезда им е любов към християнството и идеалната любов към жената.

Жената за него се явява въплотение на любовта. Такова идеално разбиране на жената и неговото дълбоко религиозно чувство неволно извикват в читателя уважение. Той е тип на средновековен рицар-певец, който се явява в защита на високите идеали. Неговата религиозност, в последно време, преминава в мистицизм; вярата в чудесата и страсното почитание на Матер-Божия го сбижава с най-новата католическа школа.

Зейер е ненадминат в неговата „Каролингска епопея“ и в тези епически произведения, за които той взема материал из древната история на Чехия. Той е бил няколко пъти в Русия; написал е „Песен за отмжщението на Игоря“ и обича руската степ и нейните приказки и песни за юнаците.

Зейер е писаа също и проза, която в същност е неритмувана поезия; той и в поезията рядко се служи с ритми.

В много от разказите си проявява пристрастието към екзотични теми; те се отличават с голяма яркост в краските.